

ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Meningsfællers og egne Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

J. Sørensen: Da Moratorieloven sidste Gang var til Fornyelse her, var der, saaledes som ærede Medlemmer sikkert vil huske, en Polemik mellem mit Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), og Højres Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Denne sidste fremkom i Anledning af det ærede Medlem fra Nyborgs Udtalelser med en skarp Kritik. Han sagde — det var den 6. Oktober 1914, og det findes i Tidenden Sp. 45—47 — bl. a., at „mindre heldig har det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre, været i sine Profetier“. Det hedder endvidere, at „det ærede Medlem er en ualmindelig slet Spaamand, og at man altsaa herefter ikke behøver at tage hans Spaadomme særdeles alvorligt“. Han sagde endvidere: „Jeg tror, det er nyttigt af og til under den lovgivende Forsamlings Virksomhed saaledes at slaa fast, hvem de faktiske Forhold giver Ret, og hvem de giver saa fuldkommen og blodig Uret, som det er Tilfældet for det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Derefter kan man dog danne sig et almindeligt Begreb om, hvem der, naar man vil gaa efter Kendsgerninger og ikke efter Pjank, overhovedet er i Stand til at bedømme økonomiske Forhold og hvem ikke.“ Det er en Selvfølge, at disse, jeg tror nok, jeg tør sige, noget stærke Udtalelser maa gaa en ærekær Mand til Hjertet. Nu er det ærede Medlem fra Nyborg syg og sengeliggende og kan ikke deltage i Forhandlingerne her, saa har jeg som hans Kollega og Nabo her i Tinget lovet at sige et Par Ord til Forsvar for det ærede Medlems Stilling. Jeg kan gøre det saa meget lettere, som jeg er enig med ham. Jeg ved ikke, om der foreligger en Misforstaaelse, men man kunde have Grund til at antage, at der forelaa en Misforstaaelse mellem det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og det ærede Medlem fra Nyborg. Det ærede Medlem fra Nyborgs Udtalelser gjaldt nemlig ikke den vedtagne Lov, men det af Regeringen forelagte Lovforslag. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds saa stærkt kritiserede det ærede Medlem fra Nyborgs Udtalelser, maa jeg hævde, at Lovens Virkninger slet ikke kan siges at have neutraliseret det ærede Medlem fra Nyborgs Udtalelser, idet disse som sagt

slet ikke angik Loven, men det af Regeringen forelagte Lovforslag, og dette blev jo grundigt omdannet her i Tinget. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var for øvrigt selv med dertil, saa jeg antager, at han heller ikke har været helt tilfreds med Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse.

Med den højtærede Formands Tilslædelse skal jeg med et Par Citater vise, at det, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) talte om, var ikke Loven, men Lovforslaget. Han siger for det første, at hans Parti har søgt nøje „at afveje de Fordele, der ligger i den ene Haand, mod de Mangler, der ligger i den anden“. Og han omtaler senere hele den Række Mangler, der efter vor Mening hæftede ved Lovforslaget. For øvrigt viser ogsaa Forhandlingen ganske tydeligt, at det drejer sig om Lovforslaget og ikke om den endelige Lov. Han siger endvidere, og det var særlig det, hans Kritik kredsede om, at Lovforslaget i sin oprindelige Skikkelse lød saaledes: „Hvis en Skyldner paa- staar, at han er kommet i Betalingsvanskelighed paa Grund af de foreliggende overordentlige Forhold.“ Det ærede Medlem mente, at det var et meget vagt Udtryk, og det havde han sikkert Ret i. Det var farligt, og det kunde benyttes af Folk, der vilde unddrage sig deres Gældsforpligtelser. Han sagde endvidere, at „i Løbet af meget kort Tid vilde det blive almindeligt at søge Fordringer her i Landet henførte under denne Betingelse“, og han mente, at det var „overordentlig lidet heldigt at komme ind paa, at Lovgivningen skulde beskytte Forsømmelse af Betalingen af Gæld“. Han brugte endvidere — og det var navnlig det, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) faldt over — de noget stærke Ord: „at Folk saa vil komme til at se paa en Stævning og paa en Domstol med helt andre Øjne, end de hidtil har gjort. Domstolene vil da blive en speciel Ven ikke blot for dem, der ikke kan betale, men ogsaa for dem, hvem det i Øjeblikket ikke behager at betale“. Det var særlig disse Udtalelser, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremdrog og kritiserede. Nu er det ærede Medlem jo almindeligvis oplagt baade til nogen Spøg og undertiden til at bruge noget stærke Ord. Der er derfor maaske ikke Grund til at tage hans Udtalelser saa højtideligt, men jeg har altsaa lovet at erindre om denne Sagens Gang og søge at rette den Misforstaaelse, at det ikke var Loven, som det ærede Medlem